

Castell de Pera

Sant Llorenç Savall

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Accés des de la Vall d'Horta, per la pista abans d'Agramunt, o corriol des de Saladelafont.
Emplaçament	Serrat del Castell de Pera

Coordenades:

Latitud:	41.69054
Longitud:	2.02873
UTM Est (X):	419173
UTM Nord (Y):	4615874

Classificació

Número de fitxa	08223 - 51
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Medieval
Segle	X-XIV
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Les restes del castell estan en ruïna, i de no ser consolidades podrien anar-se enderrocant més amb el temps. L'excavació arqueològica va deixar molts elements al descobert, però la intempèrie i el pas de desaprensus poden continuar malmetent el conjunt.

Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Defensa
Observacions protecció:	BCIN Mon. Històric, Núm. Reg. 1494 (BOE 05/05/49)
Data aprovació:	dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari	1690
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil

Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 013A00024
Fitxes associades:	
<u>Santa Maria del castell de Pera</u>	
Autoria de la fitxa	Laura de Castellet i Ramon
Data de registre de la fitxa:	dv., 13/06/2008 - 02:00

Descripció

Castell roquer, actualment en ruïna, bastit damunt un turó rocós allargassat. Els vestigis més identificables són un gran pany de mur a ponent amb espitlleres; la base de la torre de Vernet al nord; i a llevant s'hi troben els murs més antics i dues entrades, les dependències principals i la capella castellera. Arran de la campanya d'excavacions, en aquest darrer sector van trobar-se dues cisternes arrebossades i un forn. Es desconeix la funció d'una construcció quadrada i profunda, que s'ha suggerit com a masmorra o bé sitja. L'esperó sud és rocós i deuria substituir la construcció d'una torre de guaita, ja que no hi queda cap vestigi ni de forat per a bigues ni de restes de construccions.

Història

Tot i que les primeres notícies daten de l'any 978, el castell ja deuria existir des de feia alguns anys. Sota l'alt domini dels comtes de Barcelona i dels vescomtes de Cardona, el castell estigué en mans de la família Bonnuç fins al segle XII. Després canvià sovint de propietaris vallesans, entre els quals la família Vernet, que hi féu importants reformes. Lluny ja de la seva funció de vigilància, el castell tenia importància pel control jurisdiccional del territori de Lacera, i comprenia també el castell de Rocamur i la Torre de Lacera. A finals del XIV fou venut a la família Sentmenat, que en mantingueren la propietat i els drets feudals fins al darrer membre de la nissaga, mort a mitjan segle XIX. El castell fou habitat amb més o menys continuïtat fins al XVII. Visitat i estudiat per historiadors locals i excursionistes, al primer quart de segle XX encara conservava força estructures dempeus. L'any 2002 s'hi va fer una campanya d'excavacions arqueològiques que aportà moltes dades noves, però sense consolidació definitiva. Hi ha intenció de fer una segona campanya i treballs de consolidació.

Bibliografia

AA.DD. (1991): Catalunya Romànica: El Vallès Occidental / El Vallès Oriental. Vol. XVIII. Barcelona, Enciclopèdia Catalana. AA.DD (2005) Lacera, Butlletí del Cercle d'Estudis Històrics de Sant Llorenç Savall. núm. 5 (El castell de Pera, setembre 2005), Sant Llorenç Savall, edició de l'entitat. CASALS, Miquel; VICENS, Albert (2004) El vessant desconegut de Sant Llorenç del Munt. La capçalera del Ripoll: Sant Llorenç Savall. Sant Vicenç de Castellet, Ed. Farell. CATALÀ ROCA, Pere (1962) Els Castells catalans. Barcelona, Rafael Dalmau editor. FERRANDO i ROIG, Antoni (1983) El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Història i arqueologia vistes per un excursionista. Sabadell, Cooperativa El Pot. FERRANDO i ROIG, Antoni (1992.1) Els castells del rodal del Montcau. Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Cavall Bernat, 21.

